

PODDYJAK (2) *sb m*

N sg poddyják (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poddiakon, duchowny, który dostąpił pierwszego stopnia święceń wyższych, upoważniających do asystowania przy mszy św. i czytania lekcji; hypodiaconus, subdiaconus Murm, BartBydg: Subdiaconus eyn epiftel Poddyak Hypodiaconus idem Murm 173; BartBydg 69b.

Cf **PODDYJAKON**

KW, MM